

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Május' 3-dikán, 1825.

Franciaország.

A' X-dik Károly' koronáztatása, így szoll a' Párisi Csillag, mint látszik, már most végképpen meg van határozatva és Május' 29-dikén fog véghez menni. A' Királyi templom muzsikásai 's a' Királyi testőrök már ki kapták a' parancsolatot, hogy Máj. 24-dikére készen tartsák magokat az útnak induláshoz. A' Király Máj. 5-dikén St. Cloudba kimenni 's mind addig ott maradni szándékszott, míg onnét Rheimsba a' koronázásra útnak indulni nem kell.

Ugyan ezen Csillag jelenti, hogy Metternich ő Hercegsége April 21-dikén Párisból Merseille felé vette útozását. Egész útját Párisból Mailandig, Chantillon, Lyon, Marseille, Nizza, Genua városaikon által fogja venni.

A' Szentségtörést tárgyzó törvényjovallat felett tartatott fontosabb Beszédök között kiadták a' Francia Ujságlevelek a' Papi dolgokra ügyelő Ministernek Fraysinous nevű Abbének a' Hermopolisi Püspöknek Beszédét is, a' ki így nyilatkoztatta ki gondolkodását a' Kövctek' kamarájában April. 12-dikén: — „

„Az, hogy én ezen szempillantásban a' beszéllő helyen megjelenek, nem azért történik, hogy a' kérdésben forgó törvényjovallatnak némelly czikkelyeiről, mint Criminálista, úgy akarnék szollani, hanem csak azért, hogy nemimémű világosságot akarok ezen Kamarának e' tárgyra nézve szolgáltatni némelly megjegyzéseim által. —

„Mi a' Szentségtörés (Sacrilégium)? Büntetést érdemel-e ez, mint Szentségtörés csak magában is? Fenn állhat-e ezen megkünttetetés azon egyenlő oltalmaztatással, melly felől a' Constitúzió által minden hit' sorsosai bizonyosokká tétettek? Ezen kérdéseket akarom én most felvilágosítani. —

„A' Szentségtörés azon értelemben véteve, mint ezen törvényjovallatban vétezik, nem áll sem gondolatban, sem célzásban, sem szavakban, általjában szollván semmi meghatározatlan dologban, hanem olly matériális cselekedetben, melly a' Szent Edényeken valaki által elkövetett. Ha valamelly ember a' szent helyeken átkozódásokra fakad, 's száján irtozatos szavakat bocsát ki, kétségen kívül az e' félek mind nagy bűnök és az Isten' szeméi előtt büntetésre méltók: de mind ezek nem Szentségtörések azon értelemben, melyben ezen kifejezést a' jovallott törvény veszi. Ezen gyakran előforduló szavak: Szentségtörő Vakmerőbátorság, Szentségtörő Szavak 's több ilyenek, nem törvényes, hanem csak képzeti kifejezések. A' jovallott törvényben csak külső, matériális cselekedet értetik. Azért szorítottott itt illy szoros határok közzé ezen kifejezés, Szentségtörés, hogy e' képpen minden önkényi magyarázás elhárítottván tőle, a' legközségesebb gondolkodású ember se esalattahassék meg annak értelmé eránt. Nem lehet ezt a' maga formájától semmi féle magyarázat által eltávoztatni.

„Nem félhet ezen törvénynek intézetitől illy szoros meg határozásokkal, a'

más hitenlővőknek 's a' Vélekedéseknek szabadsága legkissebb is. Ha valamely Protestantus Religióbéli Szólga, Pap, azt prédikálja, hogy nincs jelen a' Kristus' teste az Uri vacsorában, prédikálhatja, a' Catholikus Pap sajnálkozó sohajtozással fogja halgatni ezen tévelygést, de nem fogja abban a' törvény szerént semmi nyomát találni a' Szentségtörésnek. —

„Már most az a' kérdés fordul elé, hogy büntetésre méltó-e az illy törvényes értelemben vétett Szentségtörés már csak magában is? Uraim! Ha a' nemzetek és Századok' nyomdokaikon indulunk-meg, bizonytalán el nem fogunk tévedni a' törvényhozás' útján. Mind a' régi mind az új népek' Historiájik bizonyítják, hogy még egy olly Törvényhozó sem találtatott, ki a' Szent Edényeknek el-lopásáért lágyabb vagy keményebb büntetést ne' határozott volna. A' józan okosságnál még valamely felségesebb belső indulattal vezéreltetvén, mind ezek a' népek érzették azt, hogy ezen büntetel' következésének, különös megfontolásnak kellessék lennie, azért csináltak ők ebből valamely különös bűn-Classist. Példákat és Bizonyosságokat hordhatnak-fel eleget. Az Urak esmerik-emez esztelent, ki az Ephesusi templomot felgyújtotta. Ennek bűne olly irídzást okozott, hogy nevének valaha leendő kimondatása törvény által tiltatott-meg, mint ha már csak ezen nevezet magában is sok féle szerencsétlenségeknek kútfeje lett volna az országra nézve. Az Urak előtt esmeretes az a' Romái Orátor is, ki egy Siciliani Praetor ellen igen hevesen kibocsátkozott, és hogy midőn ezen Orátor az említett Praetornak puszításait és ragadozásait felszámolta, akkor beszéllett legtüzeesebben ellene, mikor a' templomoknak kipredálásáról szollott, mint hogy ezen cselekedetet az Orátor különös gonoszság' bizonyosságának tartotta lenni. —

„Ezen közönséges Traditiók minden újabb időkbéli törvényhozásokban megmaradtak; 's valóban meg kell vallanunk, hogy akár mit mondjanak némelyek, de a' mi két utolsó Századaink nem voltak Barbarusi idők; 's a' Státusnak ezen időkbéli Nagy Emberei se voltak Barbarusok, a' kik a' magok mély belátásokkal olly sok és nagy Virtusokat összzecsatorlatak. Ezek olly nagy emberek voltak, hogy a' Romái Szenátorokkal hasonlítottathatnak össze, 's a' kik ezeket még felül haladták abba', hogy az Evangéliumbéli tiszta Virtusokkal is ékeskedtek a' Romái nagy emberek felett. —

„Igaz az, hogy a' Szentségtörés szó vagy kifejezés nem fordul elé az ezen nagy emberek' idejébéli Büntető törvényes könyvekben; de elé fordul a' Dekretumokban, a' Törvénytudományban, a' Jurisprudentiában; ott taláztatik XIV-dik Lajos Királynak egy Ediktumában, úgy XV-dik Lajosnak is egy Ediktumában. Ha lo-pás b a n állott a' Szentségtörés, már ez terhesítő környűállásnak tartatott. —

„Feltévén azt, hogy valamely Romái ember a' Capitoliumban a' Jupiter szobrát, álló képét, sárral bemocskolta volna, ez ugyan se' ragadozásnak, se' a' kép' megeseonkittatásának nem tartathatott volna, de még is nagy büntetés lett volna ennek a' következése. Ha egy gyermek az atyjának, egy alattvaló a' Fejedelemnek képét össze szaggatná, az első atyai szeretetnek a' másik Fejedelmi megbántásnak valamely váltékét követné-el, melly még a' törvénytől se' mellőztetik-el halgatással. 'S hát ti azt gondolnátok-e még is, hogy a' Religióknak megbántatását nem kell büntetésre méltónak tartani. Minden népek és minden Religióknak követőik kárhoztatják a' magok Istentiszteleti rendtartásaiknak bűnös megtámadtatását, mint megszentelinttetést.“

Nagy Britannia.

Calcuttából megérkezett Londonba az ott kijövő Országloszéki Ujságnak egy rendkívül való darabja, a melyben a' Rahnguhni Kommandánsnak Brigadéros Generális Campbellnek egy tudósítása találtatik, a' melly 1824-ben November' 7-dik napján iratott, 's a' van benne, hogy Oberstlieutenánt Godvin October' 30-dikán a' tengeren valamely expeditzióra küldettétvén, Martaban nevű tengeri Birmán-erősséghez kiszállott, 's ezen erősséget réá rohanással elfoglalta, 's néki csak 7 emberei estek-el 's 14-gyen sebesedtek-meg; az ellenség' vesztesit többre teszi. Agyukat is és sok munitziót nyertek az Anglusok. Egy puskapor-malmot a' levegőbe felvettettek. Nevezetes megjegyzés, hogy a' férjfi lakosok az Anglusoknak bérontása előtt már mind oda hagyták volt a' várost 's minden felvehető vagyonaikat elvitték magokkal; csak az aszszony-népet hagyták hátra, mellyel minden uczák tele voltak.

Az Avai Királynak 's Birmán-Császárnak meggyilkoltatásáról 's az ellene főzetett özszeesküvésről, egy szóval az ő fő városában Amarahpurában történt egész lármáról úgy írnak Londonból az újabb tudósítások, hogy ezen dolgokat több féle okokra nézve kétségesíteni lehet, melyre nézve további tudósításoktól kell megvalóságosulásokat várni. A' Calcuttai ujságban semmi emlékezet nintsen ezen dolgokról. Igen románoson is tetszett hangzani az az első tudósítás.

Itt következnek még némelly nevezetességek O-Connelnek az Irlandiai Deputazio tagjának, Londonban a' Felső Ház által kineveztetett Biztosságtól lett kikérdezteséből: — „

Kérdés. — Megtudná-e mondani nekünk O-Connel úr, hogy micsoda érzékenységet gerjesztett volt fel, vagy más szókkal, gerjesztett volt-e fel valamely érzékenységet vagy indulatot az Irlandiai Catholikus népben Pastorini nevű Írónak illy czimű könyve: Pastorini Jövendölései?

Felelet. — Én úgy itélek, hogy a' Pastorini Profétálásai czim alatt kijött könyvnek semmi érzékenyítő fogantja, vagy munkálódása, nem volt az Irlandiai Catholikus lakosok között. Ezen könyvet Angliában Doktor Walmesley, egy esmeretes Catholikus Püspök írta, és Irlandiában talám nem is tudtak volna semmit felőle, ha bizonyos személyek, kik a' Catholikusok' ügye eránt idegenséggel viseltettek, Irlandiában nagy bösséggel el nem terjesztették volna, minekutánna azt még Dublinban is nagy számmal kinyomtattatták; hanem én elmondhatom, hogy az ott egy Catholikusnak helybehagyását is meg nem nyerte. Azt is elmondhatom pedig, hogy az 1825-dik esztendő, melly a' Pastorini könyvében az a' szörnyű fatalis jövendölés, melly azt olly nevezetessé és félelmissé tette, csak nyomtatási hiba. Én ezt már régentén eszembe vettem, de mind ez ideig jobbnak tartottam semmi emlékezetet nem tenni felőle, azért, hogy ne gerjesszem annál jobban fel az ezen esztendőtol való félelmet, és nyughatatlankodást. Ez a' Pastorini' profétálása, a' Protestántismusnak kezdetétől fogva a' Protestánsoknak a' Régi Anyaszentegyházhoz lejendő visszatéréséig 300 esztendőket határozott; a' melly tekintetben hogy micsoda nyomtatási hiba történt a' könyvben, meg tetszik alább következő szavaimból; most csak azt jegyzem itt még meg, hogy ezen könyv különben sem érdemel valami figyelmet; még csak azal a' hevességgel sints irattatva, hogy a' sokaságnak azért tetszhetno; nints benne

„az az ízlés vagy talentum, hogy azt a' mivel-
tebb nép legalább ezen tekintetben kedvell-
hetné; s már a' maga megjelenésekor
helytelennek vagy érdemtelennek talála-
tott az Irlandiai legfőbb Catholikus Tisz-
tikarok által arra, hogy a' közönség' ke-
zében legyen. Az az esmeretes Fő Tiszte-
lendő Butler Alban, a' ki illy című
könyvet adott-ki 12 Kötetekben: „A' leg-
nevezetesebb Szentelmek és Mátyroknak
élete“ — meghatározott módon és kemé-
nyen kárhóztatta azt mindjárt hogy közön-
ségessé tétetett, és én csak egy Catholi-
kus Püspököt se' esmerék, a' ki ezt hely-
be hagyta volna. Hanem hogy a' könyben
találtató nyomtatási hibára vissza térjek,
jegyezzük-meg, hogy a' könyvben illy sza-
vak találatnak: „A' Reformáta Egyházak
„Protestánsoknak nevezték magokat azért
„és az után, hogy a' Császárnak és a' Spí-
„ra (Speier) városa béli Gyűlésnek hatá-
„rozása ellen protestáltak, a' melly dolog
„az 1528-dik esztendőben vagy az 1829-
„diknek kezdetén történt. A' Protestálás
„pedig 1519-ben Aprilisnek 14-dik vagy
„19-dik napjáról van dátálatva, melly ép-
„pen azon idő pont, midőn Irlandiában
„magokat a' 14 városok a' Protestánsok'
„részén lenni kinyilatkoztatták. A' Prote-
„stántismusi számlálás pedig Pastoriniben
„az 1528-dik esztendőnek végével kezdő-
„dik, melly szerént hát a' 300 esztendőik az
„1828-dik esztendőnek végével fognak be-
„telni. Már pedig az eredeti kiadásban nem
„1828 hanem 1825. találatik: „ámbar az
„oránt senkinek, semmi kétsége nintsen,
„hogy a' 300 esztendőik a' jövendőlés sze-
„rént az 1528-dik esztendőnek végén kezd-
„tek-el számlálatni. Én tehát semminek
„egyébnek nem tulajdonithatom, hanem
„csak ezen nyomtatási hibának azt, hogy
„1828 helyett az 1825-dik esztendő lett
„a' Pastorini által megprofétálatott esz-
„tendő. Hogy eddig ki nem nyilatkoztat-
„tam, hogy nem 1825, hanem 1828 lé-

„gyen a' megjövendőlt esztendő, mint fel-
„jebb is mondám, csak azért cseleked-
„tem; hogy nem akartam alkalmatosságot
„szolgáltatni arra, hogy az 1828-dik esz-
„tendőnek elkövetkezésével ismét afféle
„gyáváskodásokkal álljanak némelleyek elé,
„mint az idén állottak.“

Kérdés. — Hát a' Herczeg Ho-
henlohe' csudatetelei nem találatk-e né-
minémű hitelre?

Felelet. — Igen; tudniillik a' Her-
czeg Hohenlohe' imádsága (interces-
siója) által tétetett csudák. Két illy esetek
lettek közönségessé, vagy hirdettettek-ki,
egyik Doktor Doyle, a' másik Doktor
Murray által. Én az utolsó által kihir-
dettett Altkát, mind nagy szorgalma-
tossággal megvizsgáltam, és ezek valóság-
gal nagy bámulásra méltó dolgokat foglal-
nak magokban. Itt, vagy kész akarattal va-
ló hamis esküvésnek, vagy csudának,
vagy pedig valami olly meggyógyulásnak
kellett történni, a' mit én elmémnel meg
nem foghatok.

Kérdés. — Nem nyerték-e meg
ezen csudatetelek némelley Catholikus Püs-
pököknek Szánktziójokat?

Felelet. — Megnyerték Doktor
Murraytól. A' Catholika Egyház' tudomá-
nya az, hogy a' csudatetelek nem szün-
tek-meg, és hogy a' csuda tévő erő mind
addig tartani is fog, míg az Egyház fenn-
áll. Hogy új különös csudacselekedeteket
higyjünk; arra mi nem köteleztetünk. Min-
den Catholikusnak szabadságában áll, hogy
higyjen vagy ne higyen valamely e'-féle
csudatételt: azt azonban hinni tartozunk,
hogy a' csuda tévő erő meg nem szűnt s
meg se' fog szűnni. A' mi a' Doktor Mur-
ray által elé beszéltegett magános csu-
datételt illeti, vagy az a' személy kinek
csudálatos módon történt meggyógyulása
elbeszélletik, hamis esküvést tett-le,
vagy pedig néki valósággal a' legend-kí-
vülvalóbb hamarsággal kellett meggyó-

gyulni. Az én vélekedésem szerint mind-
ezekben a' csudatételi esetekben azon
személy hitelességének nagyobb vagy kis-
sőbb gráditsától függ minden, a' milyen
hitelességet a' kérdésben lévő személy
érdemel.

T o s k á n a.

A' Salernoi K. Herczeg 's Élete-
párja a' Salernoi Cs. K. Princzné, leányok-
kal Károlina Princzaszszonnyal egyetem-
ben, April. 18-dikán Florencziába megér-
keztek. Ő Felségek a' két Siciliali Király
és Királyné pedig egy fijkal az Aquilai
Princzel együtt ugyan oda 21-dikben vá-
rattattak, 's a' hol az előre megítélt in-
tézetek szerint 10 napokat, úgy mint Má-
jus első napjáig, szándékoztak tölteni, 's
az után Modénán és Pármán által
útjokat Ma il a n d felé tovább folytatni.

Egy Orosz Brigantin-hajónak Kapi-
tánya, a' ki Márczius' 21-dikén evezett-el
az Algiriai kikötőhelyből azt beszéli a'
Florenczai újságban, hogy a' Dey, Has-
sán-Basa, mihelyest a' Belidai és vidéki
nagy földrázkodás, melly a' tudva lévő
szörnyű pusztításokat tette, tudára ada-
tott, azonnal megparancsolta az armádát
kommandírozó A g á n a k, hogy a' lovas-
ságot tüstént ültesse-fel, 's vigye őket azon
helyekre, mellyeket a' szerencsétlenség
ért. Az A g a olly serényen telyesítette Ura'
parancsolatját, hogy három óra alatt már
ott volt, hol a' földrengés legnagyobb
pusztításokat tett vala, 's az emberei kö-
zött 2000 ásót kapát osztván-ki, megígér-
te, hogy minden emberért 10 Piastert fi-
zet nékiék, a' kit életben kiszabadítanak
az omlások alól, 's minden holt testért
5 Piastert. E' mellett 150 sátorokat állít-
tatott-fel, hogy a' föld alól életben kisza-
badítható szerencsétlenek azokba vitet-

tetvén, gondjok viseltessék, 's azon éle-
lem és erőssítő szerek által, mellyeket a'
fő városból 100 öszvéreken oda vitetett,
tápláltassanak. A' föld alól kiásattató hól-
minek megőrzötetése eránt is szoros pa-
rancsolatokat adott-ki, a' melyre annyival
nagyobb szükség volt, hogy a' szomszéd
ragadozó népek a' hegyekről már le kez-
dettek vala szállingozni.

Elegyes Dolgok.

X-dik Károly Francia Király, azon
B ö d d i s c o nevű Orosz Contreadmirális
özvegyének, a' ki ő Felségét még mint Ar-
tésiai Grófot az Európai száraz földről An-
gliába által vitte volt, 2000 Frankokból
álló esztendőnként való penziót határo-
zott.

A' Berliu Hau d e és S p e n e r új-
ságlevelek is emlékeznek azon 6 kutyák
és 1 orosz lány között előfordult viaskodás-
rol, a' melyben való győzedelmeskedés
által az Oroszlány 100 Suverén-aranyot
nyert az urának. Azt vitatja a' Berliu új-
ság sokáig, hogy mi féle kutyáknak kel-
lett ezelmek lenni, 's a' jön-ki minden okos-
kodásaiból, hogy mészáros vagy Szelin-
dek kutyák voltak. Az után Historiai meg-
jegyzést is hoz-fel a' vadak és kutyák kö-
zött a' régibb időkbén előfordult viaskodá-
sokrol. Egyebek közt a' S t o w A n n a l i-
s i s a i b o l azt hozza-fel, hogy I s ő J á-
k o b Király előtt egyszer három kutyát
viaskodtattak egy Oroszlánnyal, mellyek
közül ez kettőt dicséretesen levert, ha-
nem a' harmadik olly módon az alsó álla'
kapczájába csipeszkedett, hogy sok idő tel-
belé míg végezetre az Oroszlány a' körmei
által azt is addig kínozta, míg elbocsátot-
ta, hanem maga az Oroszlány is úgy el-
kínzódott volt már, hogy semmi kedvet
nem mutatott a' további verekedéshez, ha-
nem a' kutyákon által egyet jót ugordván,
lakó barlangjába beszaladott. A' három

kutyák közül csak egy maradt életben, melyet a' Király' fja Henrik Princez magához vett, mondrán, hogy meg nem engedi, hogy a' ki egyszer az állatok' Királyával megviaskodott, többé alábbvaló állatokkal marokdjék.

D é l i A m é r i k a.

Rözelébbi Ujságunkban az Újabb Tudósítások Címe alatt közlöttük azon levelet, a' melyet Veneczuelai Kommandáns Generális Paecz azon Francia hajós Kaptányhoz Dupotethez írt, a' ki néhány hadi hajókkal a' Puertó-Cabelói kikötőhelyet megszállotta és bezárva tartja. A' Francia Kaptálynak Válosza sumásan emyiből állott: —

„A' mi itt lett megjelenésünket az okozta, hogy a' mi Urania nevű kereskedő hajónkat 's az azon találtatott terhet vagy viszza adni vagy azon hajó Kaptányának kárát viszza téríteni nem akarjátok. A' közönségnek az én itt létem által okoztathatott nyughatatlankodását, hogy talám én mint ellenség jöttem volna ide, eloszlahatja a' Gen. Úr azon megjegyzés által, hogy az uralmak mind hadi mind kereskedő hajójikat bebotsátottam a' kikötőhelybe. A' Fr. Országglószék éppen olly kevéssé keresi a' jó egyességnek félbeszakasztását, mint a' Kolumbiai: de vannak olly jusok, a' mellyeket nem lehet megsérteni. Két Kolumbiai prédáló hajók letartóztattak egy Fr. hajót. Jusom vala reménleni, hogy ezért tett jelentésemre megnyugtató Váloszsal és nem olly száraz mentséggel fogok eligazíttatni, hogy az említett hajó a' Kolumbiai hajózási törvények szerint vétetett volna-el. A' mi a' Rayónak megvitatását illeti, ez azért történt hogy ő előttünk megfutamodván gyanussá tette magát, hogy ragadozó hajó lehet, melyben még jobban megerősített az által, hogy pusztákat, 20 embert, 's

egy ágyut is találtunk rajta. Más tengeri tolvajok is fogtak már el Kolumbiai zászlókkal evezvén, Fr. hajókat. Hogy telyesen megnyugtassam a' Gen. Urat megígérem, hogy azonnal elfogok innét evezni, míhellyest az Úr Országglószéke engem' bizonyossá teszi a' felől, hogy az Urania' dolga bizonyos idő alatt eligazi tatik és a' Kolumbiai prédáló a' Fr. hajókat lenem tartóztatják, különben kéntelen lesznek további rendelkezéseknek vételéig itt maradni. —

Aláírta Dupotet.

Török Birodalom.

Konstanczinápolyból Április' 11-dikén: —

„Azon hírek, mellyek itt az utóbbi postának megérkezésekor elterjedtek vna, tudniillik, hogy Ibrahim Basa a' maga kiszállása után Navarin ellen azonnal serget küldvén-el, azt elfoglalta volna, 's hogy ugyan akkor Kalamatához is fegyvercs. serget küldvén ezt is elfoglalta; mind ezek nem valóságosultak-meg. A' valóság, amit kétségbe nem lehet hozni, abba' áll, hogy Ibrahim Basa most megelepszik azzal, hogy kiszállított sergeit Modon és Koron között sánczokkal körül véteti, 's ezen erős felvésben fogja a' hátra lévő segítő sergöket, eleséget és hadi készületeket bérárni, a' melly idő alatt sergeit a' hadi munkában gyakorolván, a' további hoszszú táborozási útakhoz készíti. Néhány csekély öszszecsapkodásokat kivévén, mellyeknek nem volt egyéb következése, hanem hogy mindenik fogott-el a' másiktól néhány embereket; Márczius' 20-dik napja előtt általjában semmi nevezetes dolog nem történt a' Moréára kiszállott Egyiptusi sergek és Görögök között. — Éppen ezt erősítik a' Hydrai ujságnak Márczius' 18-dikáig kijött levelei is. — Honnét vette tehát a' Párisi Journal-des-debats azon Zántei, Marc. 8-dikán költ tudósítását, melyben

az erőssítetik, hogy a Moréara kiszállott 4000 Egyiptusi katonákat Febr. 28-dikán, minekutánna őket az Ország' belső részére néhány mértföldekig becsalták volna, úgy össze vagdalták, hogy egy ember se maradt közülök életben? ezt csak maga a Párisi ujság mondhatja meg.

A Hydrai ujság szerint az előfordult apró öszssecsapásokban az Ibrahim Basa fő Lovászmestere a Görögökhöz fogásra esett.

A Görögöknek új hadi készületeikről meghatározva semmit nem ír a Hydrai ujság, csak közönséges kifejezésekkel mondja, hogy a Görög armada naponként erőssödik, és bizonytal el lehet hinni, hogy az ellenségnek az ő mostani iparkodásai is éppen úgy füstbe fognak menni, mint mind azok füstbe mentek, a melyeket ő Morea ellen eddig tett.

Hogy Conduriotti' a Görög armada' fő vezérévé nevezetett, ezen nem lehet kételkedni: hanem azt erőssítik más tudósítások, hogy a Görög fegyveres sereg' kívánságára a Nápoliban lévő Görög Előljárók meglátották Kolokotronit a fő vezérséggel, hanem ő kinyilatkoztatta, hogy azt csak úgy vállalhatja fel, ha a Hydrián véle együtt fogságban lévő több Ex-vezérek is szabadon fognak bocsáttatni, és hogy a Goura alá tartozó Ruméliai fegyveresek mind elhajtattatnak a Peloponesusról; a mely feltételre, mint könnyű által látni miért, kivált képpen a mi Gourát és a Ruméliótakat illeti, nem állottak reá a Görög Előljárók.

Még eddig az új Seraskiernek 's a Negroponti Basának mozdulásaikról is illy kevés bizonyost írhatunk. Ezen utolsó Basa az, kivel magát Odysseus össze csafolta. Mások szerint nem csinál ezen volt híres Görög vezér semmit, hanem csak vesztegelve nézi, hogy micsoda változások történnek a Görög hazában. A Seras-

ki er alatt lévő Albaniai seregekről azt tartják, hogy majd csak azután fognak hozzá a hadi munkához, mikor a Lepantói öböl' tájára megérkezhetnek, a mely eddig a tartós nagy hidegek és nagy havazások miatt meg nem eshetett.

A második Egyiptomi expeditzió, a mely 56 hajókból állott és 5000 embereket szállított által Kandia szigetéről Moreara, Márcz. 15-án evezett ki a Sudai kikötőhelyből 's 16-dikban kötött ki Koron és Modon között Moreához. Ezen útjában semmi alkalmatlanságot nem tettek neki a Görög hajók, nem is tehettek, mint hogy ők 17-dikben eveztek ki a Hydriai kikötőhelyből 's egyenesen eveztek Sudához, a hol az Egyiptomi hajók, a melyek Koronhoz az 5000 embereket kitévén, onnét 24-dikben ismét vissza érkeztek vala Sudához, már itt találták olázkodni a Görög hajókat. Ezekről azt írják, hogy még mikor a Hydriai kikötőhelyben állottak, csak 47-re telt a számjok, 's ezek közt 11 gyűjtök találtattak.

Újabb Tudósítások.

Toskána. — A Florenziából Apr. 22-dikén indult tudósítások szerint, Ő Felségek a két Siciliák' Királya és Királynéja 21-dikben delutánni 5 óraker oda szerencsésen megérkeztek. Ő Királyi Hercegsége a Nagy Herceg a Salernói Herceggel egyetemben már reggel elejikke mentek vala a Királyi Felségeknek, kikkel való össze találkozások Florenziától két postamérföld távolságra Incisánál történt, a hol mindnyájak együtt ebédlettek, 's az után hintókba ülven 5 óra tájban Florenziába az Alla-Croce nevű kapun, ágyuk' durrogása 's a végheetlen sokaságnak örvendező kiáltozása közben közönséges pompával való bemenetelt tartottak. Gavallér Humburg a

Nagy Herczagséghéli Posták Fő Igazgatója, a' Nagy Herczagség' határáig ki ment vala Felséges Útasok' fogadására 's bekísérésére.

A' Királyi Felségek a' fogadtatásokra készen lévő Della Crocetta nevű palotába szállottak-be, a' hol a' Nagy Herczegné és Louisa Cs. K. Herczegasszony által fogadtattak; 's Ő Királyi Felségek is visszonozták a' Nagy Herczegi Háznak szíves látogatását este 9 órakor.

Státusministerek Medici, és Ruffo urak, Ő Felségek előtt egy nappal előre érkeztek vala meg. A' Siciliani Felségek úti kísérelői valami száz emberekből állanak.

B é c s.

Császárné Ő Felsége Sofia Császári Fő Herczegnével a' Ferencz Károly Ő Fő Herczagsége Hitvesével egyetemben, April 24-dik napján reggel Monachiumból, a' Királytól Királynétól és az egész Felséges Familiától való nagyon megillető büszvével után útnak indultak, Insbruckon és Veronán által Mailand felé, úgy intézvénel utozásokat, hogy Veronában April. 28-dikán ejthessék a' Felséges Császárral és Ferencz Károly Ő Fő Herczagségével való össze találkozást.

Insbruckba April. 25-dikén délután kívánt szerencsés jó állapotban érkeztek-bé az utazó Felséges Asszonyok Kufstein felől jöven. Szállásokat az Udvari Burgban vettek. Örvendező kiáltozással fogadtattak a' várokozó és mindenütt sereggel álló sokaságtól; a' hintóból való kiszállásokkor pedig a' hastély

grádsánál a' Tartomány' Kormányozója Gróf Chótek Ő Excellenziaja 's Felesége, és Generálmajor Luxem 's más Fő Személyek által tiszteltettek 's vezetettek-fel a' befogadtatásokra készen álló szobákba, a' hol-meghálván 26-dikban reggel Brixenen által Vérona felé tovább indultak.

Császár Ő Felsége 's úti társai a' Vice-Király és Ferencz Károly Cs. Fő Herczagek, mint közelébbi levelünkben megirtuk Cenedából April. 18-dikán Bellunóba megérkezvén ott két napokat töltöttek, 's az ott találtató 's megnézést érdemlő közönséges intézeteket megszemlenni méltoztatván, az után Ampezzóhoz, a' Német és Olasz Országokat össze csatoló új országútnak megnézésére mentek, 's innét Bellunoba 21-dikben ismét vissza tértek 's még ezen éjjel ott meghálván útjokat a' következő napon 22-dikben Bassano felé tovább folytatták.

További útjok e'képpen vólt Mailand felé elintéztetve: Apr. 23-dikán Vincenzóba érkezni 's 24-dikben és 25-dikben ott maradni; 26-dikben a' Val-Arsai új úton Roveredóba 's 27-dikben Veronába érkezni; 28-dikát és 29-diket ott tölteni; 30-dikban Mantuába érkezni; Május 1-ső, 2-dik és 3-dik napjait ott tölteni; 4-dikben Cremonába érkezni, az 5-diket és 6-dikat ott tölteni; 7-dikben Lodiba, 8-dikban Monzába menni, 9-dikben ott maradni, és 10-dikben Mailandba közönséges pompával való bemenetet tartani, szándékoztak a' Felséges útasok.